

anser for en praktisk Mand, særlig kunde give sin Tilslutning dertil. Jeg har ikke noget imod at gaa over til Navnet Opdrætterforening; men vi have stillet Ændringsforslag til den Paragraf saa mange Gange for at imødekomme Mindretallet, og derfor ere vi komne til at kalde dem Avlsforeninger; og i Virkeligheden betegner det ogsaa bedre, hvad disse Foreninger ere, det er Avlsforeninger af en særlig Art, hvor Betingelserne ere bedre end i en almindelig Kvægavlsforening. Meningen med disse Foreninger er, at vi ville have skaffet fyldige Oplysninger om de enkelte Individer, og derfor skal der holdes en Assistent, der skal være Regnskab over alt, saaledes at man kan have noget at støtte sig til. Hos det ærede Mindretal derimod faar man ingen Oplysninger, man kan jo ikke forlange, at en Kvægavlsforening skal holde en Assistent, naar den først om en 3—4 Aar kan faa at vide, om den kan faa Tilskud. Det Ændringsforslag, som er stillet derom, og som Ministeren ikke har tiltraadt, vil jeg fraraade Tingets ærede Medlemmer at følge, i det praktiske Liv vil det nemlig ikke gøre nogen Gavn, selv om det kunde se ud, som om der var noget i det.

Naar den ærede Ordfører for Mindretallet taler om Heste og om kapitalstærke Selskaber, og drager et saadant Selskab frem som Foreningen „Frem“ ved Aarhus som noget af det, vi vilde efterstræbe, synes jeg, det ærede Medlem er noget langt ude. Dette Selskab spekulerer jo udelukkende i at sælge dyre Hingste, de købe jo Hingstføl rundt omkring fra og have dem i kortere eller længere Tid for saa at sælge dem. Men et saadant Selskab hverken vil eller kan komme ind under Loven, for dem spiller det ikke nogen Rolle at faa et Tilskud paa 1,000 Kr.; de kunne aldrig komme ind under Loven, skulde de det, maatte Foreningen helt omdannes, saa det blev til en af disse Hesteavl- eller Hesteopdrætningsforeninger, her er Tale om, og saa have vi ikke noget imod det, men naar det ærede Medlem taler om et Selskab som „Frem“ og siger, at det giver Overskud, saa kan det ikke nytte noget at bilde Medlemmerne ind, at saaledes vil det ogsaa gaa i de andre Selskaber (Afbrydelse af *P. T. Nielsen*), nej, men hvorfor skulde det saa nævnes? Det er netop det, jeg vil sige, at det kan det ærede Medlem ikke tro. Jeg tror dog, at ærede Medlemmer i denne Sal maa have den Opfattelse, at de Mænd, det være sig nu enten paa Bornholm eller her

ved Hillerød, som arbejde for den lette Hesteavl, eller de Mænd, som enten i Jylland eller paa Fyn eller Lolland-Falster arbejde for at forbedre den jydsk Hestebestand, gøre det ikke i den Formening, at der er Penge at tjene til dem personlig. Men vi maa tro dem baade paa den ene og den anden Maade, fordi det er vore ledende Mænd i Hesteavlen, og vi maa tro dem, naar de sige, at Hesteavlsforeningerne have været og ere udmærket gode og kunne fremdeles blive ved at virke, men de have enkelte Fejl, de kunne ikke overalt føre de gode Moderdyr til de bedste Faderdyr; med andre Ord, de arbejde for langsomt, og vi kunne altsaa ved en lille Forandring komme til at gøre Hesteavlen Gavn. Men er det Meningen, saa skal man ikke sige, at de ville søge at have Fordel af det, de ere vist alle sammen belavede paa at lide Tab, og den ærede Ordfører for Mindretallet var jo for øvrigt selv inde derpaa, naar han sagde, at i et Selskab, som han kendte noget til, kostede allerede det at opdrætte et Føl 1,400 Kr., og saa kan den Forening ikke vente andet end Tab, selv om den ogsaa fra Staten kan faa et Par Hundrede Kr. Man kan derfor tvistes, om det er heldigt eller ikke; men at stille det frem paa den Maade, at de Folk gøre det for Pengesfordels Skyld, skal man lade være med. Jeg tror, at det er heldigt f. Eks. her paa Sjælland, Fyn og Bornholm at støtte Avlen af den lette Hest, fordi den bør dog ikke dø ud, den har sin Berettigelse. Nu er der visse Mangler baade ved selve Avlen og ved Udvalget af de forskellige Hingste og Hopper, der nu ikke blive parrede godt sammen. Der er ogsaa visse Mangler med Hensyn til Fodring, Pleje og Behandling, og søger man at ændre det, skal man have det gjort paa en Plads, hvor det kan ske i fuld offentlig Belysning og efter bestemte Regler og Vedtægter.

Der er al Grund til at støtte den lette Hesteavl, og der er ogsaa Grund til at gøre noget for den jydsk Hest. Det er ikke som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (*R. Hansen*) talte om forleden Dag, saaledes, at i Jylland gaar det saa saare vel nu, og at der slet ikke trænges til nogen Forandring, thi det gaar slet ikke saa saare vel. Det ærede Medlem og jeg bo jo ikke saa langt fra hinanden i Randersegnen, hvor altsaa Landets bedste Egn skal være, men komme vi en Dag til Hestemarked i Randers, saa se vi, at der er endnu omkring paa Markedet en Mængde ret daarlige Eksemplarer af Heste, og skønt